

Llorenç Puig

Jocs de llit

CLUB DE LECTURA 66

12 de desembre de 2016

Vida

Llorenç Puig i Mayolas (Terrassa, 15 de setembre del 1940) és un professor i escriptor català. És llicenciat en Ciències Químiques per la Universitat de Barcelona. Al llarg de la seva vida, s'ha dedicat professionalment a l'ensenyament de les ciències. L'any 1962, juntament amb tres amics, va fundar l'Escola Tecnos de Terrassa, institució on va exercir la docència fins a la jubilació. A partir de 1997, va ser professor de l'Escola d'Enginyers de Terrassa. En l'actualitat, col·labora periòdicament al *Diari de Terrassa*, amb articles d'opinió i imparteix cursos d'Història de la Ciència a la Universitat de la Gent Gran de la Universitat Politècnica de

Catalunya.

De ben jove ja s'inicià en el món de la literatura a través de la lectura. Els seus interessos en aquest sentit abastaven diversos gèneres (divulgació científica, filosofia, assaig, poesia) i varietat d'autors: els de la generació del 98 (Azorín), Ortega y Gasset, Antonio Machado, Saint-Exupéry, Albert Camus, Bertrand Russell, Goethe, Friedrich Wilhelm Nietzsche, etc.

D'altra banda, fascinat per la prosa de Josep Pla, va llegir de jove tot el que l'escriptor empordanès anava publicant a l'Editorial Selecta (*Les hores*, *Els anys*, *Els moments*, *Els pagesos*, *Girona*, etc.) i els seus articles a la revista Destino. Les obres d'aquest autor el posen en contacte amb la literatura catalana. Estudia català per correspondència (Pere Elies i Busqueta fou el seu corrector i l'animà a escriure) i també a la Universitat de Barcelona, en un curs presencial impartit pel professor Antoni Comas i Pujol. Així, conegué l'obra d'Espriu, Sagarra, Carner, Mercè Rodoreda i Gurguí, Carles Riba i Bracons, Pere Calders, Sarsanedes, Jesús Moncada i Estruga, Vinyoli, Martí i Pol, etc. Posteriorment, llegí tot tipus d'autors (Montaigne, Cortázar, Jorge Luis Borges, etc.) També s'interessa per la literatura científica, especialment temes com la història i la divulgació de la ciència.

Encuriós per molts aspectes diversos de la vida, els seus interessos intel·lectuals són diversificats. Per això ha escrit una mica de tot: narrativa per adults, literatura infantil, periodisme literari, obres de tema científic i llibres de text i de divulgació de la ciència.

En el camp de la literatura infantil ha escrit llibres de contes on, amb l'objectiu que la mainada es diverteixi llegint, l'humor sempre és present. Pel que fa a literatura per a adults, els temes tractats són variats i universals: la solitud, l'erotisme, el pas del temps, l'anhel d'estimar i ser estimat, la consciència de la nostra desaparició, etc. En els articles publicats a la premsa procura donar la seva particular visió de la societat en l'època que li ha tocar de viure. D'altra banda, la seva obra de tema científic (tota ella feta en col·laboració) consisteix en llibres de text per a secundària i de química general per a la Universitat. El seu estil destaca per la recerca de la claredat i del llenguatge precís per una banda, i per l'ús d'un lèxic ric, bo i defugint els excessos, per l'altra.

Obra

Obra esparsa

Contes: *“La carta”* (Premi Ciutat de Terrassa 1981); *“Arxiveu el cas, inspector Jusmet”* (narració finalista del Premi Ferran Canyameres), publicat l'any 1996; *“L'estratègia trenta-cinc”* (narració finalista del Premi Vent del Port 2005).

Poesia: *“Vana aparença de les coses”* (Poema finalista dels Jocs Florals de Barcelona, 1992)

Contes

Passeig de nit (Contes d'enyor i d'oblit) (Premi Salvador Espriu 1988)

Jocs de llit (2010)

Llibres de contes infantils

Si una nit un estel... (Finalista del Premi Lola Anglada), publicat l'any 1992 i traduït al castellà amb el títol *El moscardón inglés*

Quina xamba, les bessones! (1998).

Set contes de l'any de la picor (Premi Lola Anglada 2004), publicat l'any 2006

Contes d'estrelles (2008) (escrit en col·laboració), traduït a l'anglès, gal·lec i àrab

Astrónomos olvidados (2009) (escrit en col·laboració)

Novel·la

El robí robot (2006), de tema científic (escrita en col·laboració)

Assaig

L'instant i la mirada. Papers Terrassencs, recull d'articles, (Premi Jaume Ardèvol de periodisme 1997), publicat l'any 2004

Obres científiques

Química general. Questions i problemes, publicat l'any 1993;

Química per a l'Enginyeria (fet en col·laboració), publicat l'any 2008.

Jocs de llit

“El sexe és una cosa tan seriosa, que el més seriós que podem fer és riure’ns-en.”

Aquestes paraules de Montaigne serveixen de punt de partida per a Llorenç Puig, que amb aquest **Jocs de llit** ens brinda un recull contes eròtics que tenen la virtut de dibuixar un somriure als llavis del lector. Perquè Llorenç Puig sap combinar exquisidament un humor fresc i saludable amb un erotisme tendre i juganer. I, tot plegat, amb el rerefons dels temes més universals que perfilen els personatges d'aquestes històries: l'anhel d'estimar i de ser estimat, la infidelitat, el desig, el pas del temps... La vida, al cap i a la fi. Un llibre per als qui consideren que riure’ns de nosaltres mateixos és un senyal de saviesa i de bona salut.

Opinions

*“Les narracions que s’apleguen sota el títol suggeridor de **Jocs de llit** tenen la virtut de dibuixar un somriure als llavis del lector”.*

Jo diria que sí, com a mínim en el meu cas. Cadascun dels 15 relats m’han dibuixat un bon somriure. No els he llegit d’una tirada, els he anat llegint a poc a poc un o dos cada dia, per no barrejar històries però sobretot per a gaudir d’una manera particular de cadascuna d’elles. I n’he gaudir perquè encara que totes parlin d’un mateix tema, les relacions sexuals o el sexe, aquestes, són tractades d’una manera diferent en cadascun dels relats. Divertits, elegants i per damunt de tot molt ben escrits. Ha estat un agradable descobriment, tant de l’autor com el fantàstic llibre.

“Sap combinar exquisidament un humor fresc i saludable amb un erotisme fresc i juganer.”

L’humor i els girs en els esdeveniments de les narracions hi són presents en tots els relats i, en la meua opinió, són, juntament amb aquesta escriptura neta, ben feta i amb gust, el que m’han atrapat des del principi. En cadascun dels relat ens dóna una visió del les relaciones sexuals des de diferents punts de vista, o millor dit, hi trobem

diferents protagonistes i cadascun d'ells viu o enfoca les relacions sexuals amb òptiques molt diverses. Totes poden ser ben reals i estan dirigides amb gràcia i un toc d'humor.

Hi trobem situacions un pèl rocambolesques, que no vol dir que no puguin ser ben reals, i el tractament que els hi dona en Llorenç Puig les fan tendres i entranyables. Segurament si els seus protagonistes es gressin a mirar-les i s'observessin, se'n riurien, perquè tenen gràcia. I aquest gràcia recau, en la majoria dels casos, en el gir final de les històries. Són relats que es fan molt propers ja que no busquen ni l'exageració ni l'excessiva fantasia fantasiosa.

Quinze relats que donen per fer un catàleg ben diferent de situacions i de personatges, on hi trobem un ventall de relacions sexuals i maneres d'estimar. L'egoisme amorós, la infidelitat, el desig de plaer, la complaença mútua, el respecte, la passió, la iniciació, els retrobaments... un joc deliciosos per a endinsar-se en una lectura plaent. Les edats de tots els seus protagonistes són també molt diverses, des del jove adolescent fins al jubilat que viu en una residència. Homes, dones, solters, casats, vidus, capellans, mestresses de casa, taxistes... una rua de personatges quotidians.

Una de les frases que em va agradar de la contraportada va ser aquesta, *“Un llibre per als qui consideren que riure'ns de nosaltres mateixos és un senyal de saviesa i bona salut”*. De sabia no en sóc gens, de salut, no em puc queixar, però el que sí he après amb el temps és a riure de mi i de les meves circumstàncies i, això, us asseguro que és molt saludable. Els personatges no se'n riuen d'ells perquè els seus actes no els hi fan gràcia, són reals i viscuts amb sinceritat. Són els lectors que riuen o somriuen davant de les situacions que viuen els personatges, amb una mena de complicitat, per més absurdes, rocambolesques i estranyes que puguin semblar. Aquí cada lector pot fer-ne la seva personal lectura.

El títol i la portada del llibre poden predisposar al lector a desitjar trobar relats picants i pujats de to. Qui busqui això en el llibre es decebrà, ja que l'erotisme que desprèn el llibre bé donat més pel tipus de relacions que s'hi plantegen en cada relat, que per les descripcions d'escenes eròtiques. D'escenes eròtiques, n'hi ha, però el llibre no es sustenta en elles.

Cada capítol ve encapçalat per una cita; Kavafis, Ovidi, Calders, Michel de Montaigne, Virgili, Josep Pla... escaientment escollides, si llegiu el llibre, degusteu-les que no tenen pèrdua.

A: <http://quaderndemots.cat/jocs-de-llit/>

*** *** ***

Blanca Busquets: recomanació eròtica encadenada

Us faig una doble recomanació. Més ben dit, una recomanació encadenada. Us recomano un llibre eròtic d'en Llorenç Puig (Terrassa, 1940) que, al seu torn, em va recomanar un altre llibre eròtic: *En lloança de les dones madures*, de Stephen Vizinczey.

Però comencem pel de Puig: *Jocs de llit* (Edicions de l'Albí, 2010). Es tracta d'un recull de contes que són molt més que eròtics. Són una successió d'històries molt humanes, iròniques, divertides, encapçalades per la sentència de Michel de Montaigne, «el sexe és una cosa tan seriosa, que el més seriós que podem fer és riure'ns-en». I a fe que se'n riu, Llorenç Puig. I fa que el lector s'estigui amb un somriure als llavis de principi a final i potser es reconegui en algunes d'aquestes situacions, moltes de les quals tenen finals inesperats que potser ens ensenyen alguna cosa. Tindreu la sensació d'estar jugant a jocs de llit, realment, amb gent de tots els gèneres, condicions i edats que busquen la plenitud en les escenes d'alcova (o de camp, o de despatx, o de banyera, o...) i que acaben havent de riure's d'ells mateixos. Sapiguen que també hi entren personatges del més enllà. Ja veieu, doncs, si la cosa és morbosa.

I va ser en Llorenç Puig qui em va recomanar el llibre que acabo de llegir, el de Stephen Vizinczey (Káloz, Hongria, 1933), i que ara jo us recomano a vosaltres, *En lloança de les dones madures*. Aquest hongarès, fill d'un director d'escola assassinat a sang freda per un nazi quan ell era molt petit, va viure com va poder la Segona Guerra Mundial i el 1956 va haver de fugir del seu país amb la invasió soviètica. Vizinczey, jove, sent una fascinació per les dones molt més grans que ell, i el seu llibre es diu així perquè realment parla dels seus èxits i els seus fracassos amb elles en la pell del seu alter ego, András Vajda. L'autor comença aconsellant als joves que es deixin estar de noies joves quan s'han d'estrenar en l'art d'estimar, que és molt més efectiu i pràctic llançar-se als braços d'una dona amb experiència. I d'aquí surt tot.

Tot això us ho diu algú que no és de literatura eròtica, almenys tal i com l'entendem ara mateix. No li veig la gràcia, per bé que de vegades és un interessant objecte d'estudi. Però aquests dos llibres són una altra cosa. Exquisits tots dos, han sabut trobar a la primera el punt G de la literatura, en el lloc exacte. Semblen hereus de les esplèndides, també iròniques i divertides memòries de Giacomo Casanova -que us recomano encaridament també. I tots dos, o tots tres (Casanova també), barregen a les seves històries l'erotisme amb la literatura, l'art i la intel·ligència. Difícil de trobar. No us els perdeu.

Blanca Busquets, escriptora i periodista. A: <http://www.quellegeixes.cat>

*** *** ***

La literatura eròtica no necessita cap mena de gènere literari per encotillar-la ni premis per difondre-la, perquè ha arribat a la maduresa. Totes les narracions de grans i petits escriptors estan impregnades generosament de tota mena de descripcions de pensament, paraula i obra de les relacions sexuals que es donen en la rica vida sentimental dels humans. Ha passat una mica com amb la novel·la negra, encara molt reconeguda, però que perd sentit a mesura que qualsevol història de ficció necessita dels seus morts intrigants i les recerques sorprenents per descobrir els autors del crim. D'alguna manera, es pot dir que tornem als orígens de l'escriptura: totes les grans obres clàssiques, de la Bíblia a les tragèdies gregues i llatines, estan plenes de sexe i sang, com ho ha estat sempre la vida de totes les societats.

El sexe i els seus jocs i passions aferrissades han deixat de ser tabú als nostres verals i es difonen amb generositat en tots els aspectes de la vida. Les col·leccions de literatura eròtica, però, nascudes encara en ple puritanisme, estan desapareixent perquè no tenen sentit com a gènere literari. La sexualitat mou el món i la literatura la reflecteix amb sobredosi. Queden engrunes per mostrar, creuen els seus protectors, i de vegades apareixen obres que poden omplir alguna escletxa.

Així ho mostra el polifacètic Llorenç Puig, químic i educador, en el seu aplec de narracions *Jocs de llit*, uns contes prou transcendents perquè són molt d'estar per casa. Reflecteixen els aspectes més comuns de les relacions sexuals, com poden ser l'anhel d'estimar i ser estimat, l'egoisme amorós, la infidelitat, la passió sexual, el desig de plaer i el joc de sempre d'anar més lluny i experimentar camins desconeguts.

Especialment, tracta els aspectes lúdics i festius de les relacions sexuals, sense descàrregues agressives ni traïcions sentimentals profundes, partint del convenciment que l'amor i el sexe poden anar per camins diferents.

Narracions tendres, amb un humor d'ironia fina barrejat amb un pic de sarcasme, acompanyades d'un llenguatge planer, prou adient amb les històries que relata. La llengua de poble que han utilitzat sempre els adults quan no hi ha roba estesa per explicar les seves conquestes i heroicitats sexuals als amics de taverna o al safareig públic, amb cent sinònims diferents per a cada part íntima del cos i cent construccions diverses engrescadores per bastir les accions més agosarades, que no deixen de ser bastant normals i rutinàries per a la majoria dels mortals. Històries de sempre que deixen un somriure als llavis, bastides amb la paraula escipient, tendra i entenedora. ✨

Jordi Capdevila. *Avui*, 10 de març de 2011

BIBLIOTECA BAC DE RODA

C. d'en Bac de Roda, 1 bis. 08510. Roda de Ter.

Tel.: 938540077. A/e: b.rodadeter.br@diba.cat

Web: www.rodadeter.cat/biblioteca

Facebook: www.facebook.com/BibliotecaBacdeRoda

Biblioteca Virtual: <http://bibliotecavirtual.diba.cat>

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

© Biblioteca Bac de Roda, 2016

Diputació
Barcelona

Xarxa de Biblioteques
Municipals

AJUNTAMENT DE RODA DE TER